

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่ของเด็ก รวมถึงศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการกำหนดขนาดด้วยสูตรสำเร็จรูปของ "Taro Yamane" ที่จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอนุมาน นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากวิธีการสัมภาษณ์ประชาชนเพศหญิงจำนวน 10 คน และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาแล้วสรุปเป็นความเรียง โดยผลของการวิจัยสามารถทำการสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามกระบวนการและขั้นตอนดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือการสรุปผลจากแบบสอบถาม และการสรุปผลจากแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถาม

การสอบถามครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้วิธีการลงพื้นที่แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ซึ่งผลที่ได้จากแบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วยอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยของครอบครัว (ต่อคน/เดือน) สถานะตามโครงการ และระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด พบว่า

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามอายุแล้ว พบว่าอายุช่วง 51 – 60 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.5

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามระดับการศึกษาแล้ว พบว่าระดับการศึกษาที่อยู่ในระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.3

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามอาชีพแล้ว พบว่าอาชีพเกษตรกรกรรม มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.8

1.4 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามสถานภาพสมรส พบว่าสถานภาพสมรส มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.8

1.5 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัว (ต่อเดือน/คน) แล้ว พบว่ามีรายได้ 3,000 บาทขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.3

1.6 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามสถานะตามโครงการแล้ว พบว่าไม่ใช่แม่ผู้ขอรับสิทธิ์ มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.7

1.7 กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด พบว่าระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่ 16-20 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.5

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยของครอบครัว (ต่อเดือน/เดือน) สถานะตามโครงการ และระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอด สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 51-60 ปี จบศึกษาในระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม อยู่ในสถานภาพสมรส มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว (ต่อเดือน/คน) 3,000 บาทขึ้นไป สถานะตามโครงการไม่ใช่แม่ผู้ขอรับสิทธิ์ และมีระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอดตั้งแต่ 16-20 ปี

2. ระดับระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้งหมด 4 ด้าน พบว่า

โดยภาพรวมแล้วนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.31) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านพัฒนาการทางร่างกายสติปัญญา และสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.32) รองลงมาตามลำดับคือ ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.39) ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.35) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.21) และในส่วนของรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

2.1 ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม

ประชาชนมีระดับความคิดเห็นด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับเด็กควรเริ่มต้นพัฒนาตั้งแต่เด็ก 0 - 6 ปี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) รองลงมาตามลำดับคือ การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานด้านการดำรงชีวิตให้กับแม่และเด็ก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.37) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยแก้ปัญหาด้านพัฒนาการทางสมองที่ช้าของเด็ก อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.47)

2.2 ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

ประชาชนมีระดับความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับความรู้ความเข้าใจจากสวัสดิการขั้นพื้นฐานตั้งแต่เริ่มขึ้นทะเบียนรับฝากครรภ์ที่โรงพยาบาล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) รองลงมาตามลำดับคือ พ่อแม่ผู้ปกครองได้รับประโยชน์จากการประสานงานกันระหว่างกระทรวงมหาดไทยที่รับผิดชอบเรื่องการลงทะเบียนของแม่ผู้รับสิทธิ์กับกระทรวงสาธารณสุขที่รับผิดชอบเรื่องสวัสดิการของแม่และเด็ก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีกลุ่มอาสาสมัครพัฒนาสังคมลงพื้นที่ให้บริการในด้านต่างๆ ช่วยให้พ่อแม่ผู้ปกครองเกิดความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูเด็กวัยแรกเกิด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.60)

2.3 ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน

ประชาชนมีระดับการมีความคิดเห็นด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมควรที่จะปรับการจ่ายเงินอุดหนุนจาก 400 บาทเป็น 600 บาท/เดือน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.44) รองลงมาตามลำดับคือ การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดช่วยให้แม่และเด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ในด้านอาหารและสุขอนามัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.42) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมควรให้สิทธิเฉพาะแม่และเด็กที่ครอบครัวยากไร้หรือมีภาวะพึ่งพิง เช่น ครอบครัวยากไร้คนพิการ หรือผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.77$, S.D. = 0.42)

2.4 ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ

ประชาชนมีระดับการมีความคิดเห็นด้านด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินนโยบายนี้ได้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรโดยเริ่มต้นตั้งแต่เด็กวัยแรกเกิด - 6 ปี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) รองลงมาตามลำดับคือ การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในแง่ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.42) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดส่งผลให้เด็กเหล่านี้เติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพที่สามารถรองรับการดูแลผู้สูงวัยในสังคมผู้สูงอายุที่กำลังจะมาถึงในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$, S.D. = 0.49)

3. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้งหมด 4 ด้าน พบว่า

3.1 อายุที่แตกต่างกันต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง ในภาพรวมด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ พบว่า

อายุต่ำกว่า 20 ปีกับอายุ 20 - 30 ปี และอายุ 20 - 30 ปีกับอายุ 31 - 40 ปี และกับอายุ 41 - 50 ปี และกับอายุ 51 - 60 ปี และกับอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีระดับมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

3.2 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในเขตอำเภอเมือง ในภาพรวมด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ พบว่า

ระดับประถมศึกษา กับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า กับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และกับปริญญาตรี และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า กับสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

3.3 อาชีพที่แตกต่างกันต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง ในภาพรวมด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ พบว่า

เกษตรกรรวมทั้งรับจ้างทั่วไป และกับนักเรียน/นักศึกษา และรับราชการ/พนักงานของรัฐกับรับจ้างทั่วไป และกับนักเรียน/นักศึกษา และประกอบธุรกิจส่วนตัวกับรับจ้างทั่วไป และกับนักเรียน/นักศึกษา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

3.4 สถานภาพที่แตกต่างกันต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง ในภาพรวมด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ พบว่า

สถานภาพที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง ในภาพรวมด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5 ระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอดที่แตกต่างกันต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง ในภาพรวมด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ พบว่า

น้อยกว่า 1 ปีกับ 1 - 5 ปี และ 1 - 5 ปีกับ 6 - 10 ปี และกับ 11 - 15 ปี และกับ 16 - 20 ปี และกับมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร พบว่า

1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้ง 4 ด้าน

ประกอบด้วย ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานและด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง อยู่ในระดับมาก 3 ด้านคือ ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กและด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปหามาก ได้แก่

1.1 ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ประชาชนเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนเพศหญิงที่ผ่านการมีบุตรมีความคิดเห็นที่แตกต่างต่อเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอรับสิทธิตามโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาท ซึ่งทางโครงการระบุไว้ว่าการที่แม่ผู้ตั้งครรภ์หรือแม่ที่เพิ่งคลอดบุตรจะสามารถขึ้นทะเบียนเป็นแม่ผู้ขอรับสิทธิเพื่อรับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาทได้นั้น อันดับแรกจะต้องเป็นแม่ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจน โดยนิยามความหมายของคำว่ายากจนตามเงื่อนไขของโครงการคือ แม่ผู้ขอรับสิทธิและสมาชิกในครอบครัวจะต้องมีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 3,000 บาทต่อเดือนต่อคน ซึ่งประชาชนเพศหญิงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย เนื่องจากในปัจจุบันการดำรงชีวิตของคนไทยที่ไม่ได้อยู่ในสถานะเป็นผู้พึ่งพิงผู้อื่นและมีค่าครองชีพไม่ถึง 3,000 บาทต่อเดือนนั้นเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีอยู่น้อยและหาได้ยาก ซึ่งกลุ่มคนที่มีคุณสมบัตินี้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ทำงานรับจ้างทั่วไปและมีรายได้ไม่เป็นหลักแหล่งหรือมักจะเป็นผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและเป็นผู้ที่อยู่ในความดูแลของผู้ปกครองหรือเป็นผู้ที่อยู่ในสถานะพึ่งพิงผู้อื่น แม้กระทั่งประชาชนเพศหญิงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่หลายคนเคยทำงานหาเลี้ยงชีพและมีรายได้ไม่ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อ

เดือนมาก่อน เมื่อให้กำเนิดบุตรหลังตั้งครรภ์ครบ 9 เดือนจึงต้องหยุดงานเพื่ออยู่บ้านทำหน้าที่ในการเป็นแม่เลี้ยงลูกและต้องตกเป็นภาระฟุ้งฟิงสามหรือสมาชิกในบ้านที่ยังต้องทำงานเพื่อหารายได้มาเลี้ยงตนเองและจุนเจือคนในครอบครัวอยู่ และหากประชาชนเพศหญิงมีค่าครองชีพในการดำรงชีวิตไม่ถึง 3,000 บาทต่อเดือน ย่อมไม่คิดและตัดสินใจที่จะมีลูกแน่นอนเพราะค่าแรงขั้นต่ำจากการทำงานในปัจจุบันตกอยู่ที่วันละ 300 บาทซึ่งใน 1 จะมีรายได้ตกอยู่ที่ 9,000 กว่าบาทเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นล่ำฟงเงินเพียง 3,000 บาทนั้นแทบจะไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงตนเองอยู่แล้ว นอกเสียจากผู้เป็นพ่อและแม่มีลูกก่อนวัยอันควรหรือมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้อุปถัมภ์ ทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ด้วยสาเหตุต่างๆ โดยที่ชายหญิงคู่นั้นยังไม่พร้อมที่จะเป็นพ่อและแม่คนจริงๆ ดังนั้นเงื่อนไขในชั้นทะเบียนเป็นแม่ผู้ขอรับสิทธิในข้อนี้จึงควรจะต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการขยายโอกาสให้กับแม่และเด็กแรกเกิดอีกหลายคนที่อยู่นอกระบบประกันสังคม ให้ได้รับสิทธิในการรับเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทตามเงื่อนไขของโครงการดังกล่าว นอกจากนี้การให้เงินอุดหนุนเด็กเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไม่ควรผูกจำกัดสิทธิเฉพาะแม่และเด็กที่ครอบครัวมีภาระฟุ้งฟิง เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เพราะแม่ที่มีรายได้ไม่ถึง 3000 บาทต่อเดือนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีน้อยมากอยู่แล้ว ประกอบกับแม่ผู้ขอรับสิทธิต้องมีสภาพที่อยู่อาศัยที่ทรุดโทรมหรืออาศัยอยู่ในบ้านไม้หรือบ้านเช่าและจะต้องมีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่ เป็นการชี้ให้เห็นว่าแม่ที่สามารถจะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอรับสิทธิได้จะต้องเป็นผู้ที่อยู่ครอบครัวที่มีฐานะยากจนเป็นอย่างมาก และเป็นกลุ่มเป้าหมายที่หาได้ยากมากกับบริบทของสภาพการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้แม่และเด็กหลายรายที่ทราบข่าวเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความคาดหวังที่อยากจะได้รับสิทธิในการรับเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาท แต่ไม่สามารถที่จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอรับสิทธิได้เนื่องจากมีคุณสมบัติที่ไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ที่ทางโครงการกำหนดไว้ จึงทำให้เกิดการสูญเสียโอกาสในการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานที่แม่และเด็กพึงจะได้รับ ดังนั้นประชาชนหญิงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จึงไม่ต้องการให้มีการตั้งเงื่อนไขในการขอรับอุดหนุนที่ทำให้เกิดการจำกัดสิทธิและความเหลื่อมล้ำต่อแม่และเด็กส่วนใหญ่ที่ไม่มีคุณสมบัติในการขึ้นทะเบียนเป็นแม่ผู้ขอรับสิทธิแบบนี้ มีเงื่อนไขเพียง 1 ข้อที่ประชาชนกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยมากกว่าข้ออื่นคือการให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดสมควรให้เฉพาะแม่และเด็กที่ไม่มีรถยนต์ส่วนบุคคล รถปิกอัพ รถบรรทุกเล็กหรือรถตู้ เนื่องจากผู้ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมองว่าหากครอบครัวใดมีกำลังทางการเงินมากพอที่จะซื้อยานพาหนะส่วนบุคคลที่เป็นรถยนต์ รถปิกอัพหรือรถตู้ โดยการซื้อด้วยเงินสดหรือระบบผ่อนชำระ ครอบครัวนั้นย่อมมีกำลังทางการเงินมากพอที่จะเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด 1 คนที่เกิดมาแน่นอน แม่และเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีรถยนต์ส่วนบุคคลหรือไม่จำเป็นต้องได้รับสิทธิในการรับเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทตามโครงการนี้ แม้จะมีผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยเพราะมองว่ารถยนต์ส่วนบุคคลมีความจำเป็น และกลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ไปแล้ว จึงเป็นข้อได้เปรียบสำหรับแม่

และเด็กคนใดที่บ้านมีรายนต์ส่วนบุคคล เมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินใดๆ ย่อมสามารถพาแม่และเด็กนำส่งโรงพยาบาลได้สะดวกรวดเร็วและทันการณ์มากกว่าการใช้รถมอเตอร์ไซค์ เป็นแสดงให้เห็นถึงมุมมองหนึ่งที่ต่างออกไปจากประชาชนเพศหญิงส่วนใหญ่ ดังนั้นประชาชนเพศหญิงผู้ตอบแบบสอบถามจึงมีความเห็นโดยรวมว่า หากรัฐบาลต้องการที่จะช่วยเหลือและส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแม่และเด็กแรกเกิดจริงๆ รัฐบาลควรให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดทุกคนโดยไม่มีการจำกัดสิทธิ์ใดๆ และควรให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่อายุแรกเกิดจนถึงอายุ 3 ปี และมีการให้เงินอุดหนุนในอัตราที่เพิ่มขึ้น อาทิเช่น อายุ 0 - 1 ปี ได้รับเดือนละ 400 บาท อายุ 1 - 2 ปี ได้รับเดือนละ 600 บาท และอายุ 2 - 3 ปี ได้รับเดือนละ 800 บาท เป็นต้น คล้ายกับการที่รัฐบาลให้เบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่ไม่ได้รับรายได้จากหน่วยงานราชการ โดยไม่มีการจำกัดสิทธิ์ใดๆ ในการรับเบี้ยยังชีพและมีการเพิ่มเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ 100 บาทในทุก 10 ปีตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งถ้าหากผู้สูงอายุที่ไม่ได้รับรายได้จากหน่วยงานราชการ ไม่ถูกจำกัดสิทธิ์ใดๆ ในการรับเบี้ยยังชีพ เด็กแรกเกิดที่อยู่นอกระบบประกันสังคมและกำลังจะเติบโตเป็นอนาคตของชาติย่อมไม่สมควรที่จะถูกจำกัดสิทธิ์ใดๆ ในการรับเงินอุดหนุนเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตเช่นกัน รัฐบาลจึงควรจัดสวัสดิการที่ช่วยให้เกิดการลดความเหลื่อมล้ำและการพัฒนาคุณภาพคนตลอดชีวิตอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิระศักดิ์ ชันติวงศ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรีและผู้ด้อยโอกาส ในตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่ากิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อเสนอแนะในการวิจัยคือองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองจันทร์ ควรจัดสวัสดิการให้มีงบประมาณที่เพียงพอ ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาอาชีพ และควรลงพื้นที่ทำอย่างจริงจัง

1.2 ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ประชาชนเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความรู้ความเข้าใจต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับการบริการเป็นอย่างดีจากความร่วมมือกันระหว่างกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงสาธารณสุขในการดำเนินโครงการทุกขั้นตอนเพื่อให้บริการแก่แม่ผู้ขอรับสิทธิ์ในการรับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาท ซึ่งเริ่มจากกลุ่มอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) โรงพยาบาลของรัฐ องค์การปกครองท้องถิ่นและผู้นำชุมชน ร่วมกันดำเนินการค้นหากลุ่มเป้าหมายเพื่อเชิญชวนหญิงที่ตั้งท้องที่มีคุณสมบัติที่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ให้เข้าฝากครรภ์อย่างรวดเร็วที่สุด ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จากสวัสดิการขั้นพื้นฐานตั้งแต่เริ่มขึ้นทะเบียนรับฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลแล้ว เป็นการส่งเสริมให้พ่อแม่

ผู้ปกครองเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรจากคู่มือแม่และเด็ก จากนั้นจึงดำเนินการรับรองสถานะของครัวเรือนซึ่งรับรองโดยผู้นำในชุมชนที่แม่ผู้ขอรับสิทธิอาศัยอยู่ ซึ่งการดำเนินโครงการในช่วงแรกๆ ผู้นำชุมชนจะทำหน้าที่ในการแจ้งข่าวสารและรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดให้ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับทราบผ่านเสียงประกาศตามสาย และช่วยกันบอกต่อเพื่อค้นหากลุ่มเป้าหมายที่เป็นสตรีตั้งครรภ์หรือเพิ่งคลอดบุตรในครอบครัวหรือชุมชน ให้มาเข้ามาสมัครเพื่อรับสิทธิในรับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาท ซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครองจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้นำชุมชนในการรับรองสถานะครัวเรือนเพื่อยืนยันว่าผู้ขอรับสิทธิมีคุณสมบัติและอยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนจริงๆ จากนั้นพ่อแม่ ผู้ปกครองรวบรวมเอกสารหลักฐานส่งให้องค์กรปกครองท้องถิ่นที่ทำหน้าที่ให้บริการด้านการตรวจสอบเอกสารเพื่อความถูกต้องก่อนที่จะประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิในการขอรับสิทธิ จากนั้นองค์กรปกครองท้องถิ่นจะทำการประสานงานและส่งข้อมูลต่อไปยังสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพื่อบันทึกข้อมูลลงในระบบฐานข้อมูลก่อนที่จะดำเนินการจ่ายเงินให้กับแม่ผู้ขอรับสิทธิ โดยการจ่ายเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทยต่อไป เมื่อแม่ผู้ขอรับสิทธิได้รับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาทแล้ว จึงเป็นตัวช่วยชี้ทางให้กลุ่มอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) กับกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ได้ทราบ ว่าจะต้องลงพื้นที่ให้ความรู้ความเข้าใจในวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดแก่ครอบครัวยากจนในครัวเรือนใดบ้าง เพื่อให้เกิดการส่งเสริมให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจว่าเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดจำนวน 400 บาทที่ได้รับมานั้น จะนำมาใช้อย่างไรให้เกิดประโยชน์ที่คุ้มค่าต่อแม่และส่งผลต่อการส่งเสริมพัฒนาทางร่างกายสติปัญญาและสังคมแก่เด็กได้อย่างไร ซึ่งประโยชน์จากการลงพื้นที่ให้ความดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่รัฐกลุ่มนี้ จะเป็นพื้นฐานความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองในการเลี้ยงดูตั้งแต่แรกเกิดไปสู่ช่วงวัยที่เติบโตขึ้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไนไล ช่างดำ (2550) ศึกษาการความรู้ เจตคติและการปฏิบัติตนของบิดามารดาในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กอายุ 1 – 3 ปี ในตำบลธาตุ อำเภอมะนัง จังหวัดอุบลราชธานี โดยผลการวิจัยพบว่าบิดามารดาส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อเด็กและต้องการให้เด็กเป็นคนดีมีอนาคตที่ดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนรี ศรีผุดผ่องและเพชรน้อย ศรีผุดผ่อง (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ปัจจัยคุณลักษณะของประชากร ได้แก่ การศึกษาของบิดามารดา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิลาวรรณ ฉันทะปรีดา (2550) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการส่งเสริมพัฒนาการเด็กแรกเกิดถึง 2 ปี ในสถานเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน : กรณีศึกษาสถานเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น พบว่าปัจจัยเงื่อนไขในการส่งเสริมการพัฒนาเด็ก ได้แก่ ทักษะปัญญาของบุคลากร

1.3 ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ ประชาชนเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก ในด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประชาชนเพศหญิงผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ารัฐบาลดำเนินโครงการนี้ได้เป็นอย่างดีเหมาะสมต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต แม่จะอยู่ในช่วงของการทดลองการดำเนินโครงการในช่วง 1 ปีก็ตาม แต่สามารถสร้างประโยชน์ได้อย่างมหาศาล โดยเฉพาะกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กแรกเกิดซึ่ง ถือเป็นวัยที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ เมื่อเด็กแรกเกิดที่อยู่ในครอบครัวเสี่ยงต่อความยากจนได้รับเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาท พร้อมกับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ ผู้ปกครองด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ย่อมจะส่งผลให้เด็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งจะส่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตไปสู่ช่วงอายุที่สูงขึ้นต่อไป ดังนั้นโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาท จึงเป็นโครงการที่ช่วยสร้างสถาบันครอบครัวให้เกิดความเข้มแข็ง พ่อแม่ ผู้ปกครองรู้สึกอุ่นใจและมีความมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีวิตและการเลี้ยงดูลูกน้อยในวัยแรกเกิด เมื่อเด็กที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการที่สมบูรณ์เติบโตขึ้นและก้าวเข้าสู่วัยเรียน จะช่วยส่งผลให้เด็กมีผลการเรียนที่ดี และกลายเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญของสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะประเทศไทยยุคปัจจุบันกำลังจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เด็กแรกเกิดที่ได้รับการพัฒนาวันนี้กำลังจะเข้าสู่การเป็นวัยรุ่นอันเป็นรากฐานที่เข้มแข็งและเป็นกำลังสำคัญ ที่สามารถรองรับการดูแลผู้สูงวัยในสังคมผู้สูงอายุที่กำลังจะมาถึงในอนาคต ก่อให้เกิดชุมชนน่าอยู่ที่เต็มไปด้วยความรักความอบอุ่นที่มีให้แก่กันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ดังนั้นโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จึงถือเป็นบันไดก้าวแรกในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนตลอดทุกช่วงวัย อันจะส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เคิร์กแมน (Heckman, 2012) ศึกษาการลงทุนในการพัฒนาเด็กปฐมวัยเพื่อลดการขาดดุลและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ โดยผลการศึกษาพบว่าการลงทุนพัฒนาเด็กปฐมวัย เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าให้ผลตอบแทนแก่สังคมดีที่สุดในระยะยาว" โดยคืนผลตอบแทนกลับคืนมาในอนาคตมากถึง 7 เท่า เป็นทั้งการเพิ่มคุณภาพทรัพยากรบุคคลของประเทศ ลดอัตราการสูญเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และองค์การยูนิเซฟซึ่งเป็นหน่วยงานของสหประชาชาติซึ่งมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม พัฒนาการสุขภาพ รวมถึงความเป็นอยู่ของแม่และเด็กในประเทศกำลังพัฒนาระบุว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมตามช่วงวัยจะมีทักษะทางกายภาพ ความฉลาดทางด้านสติปัญญา และความฉลาดทางด้านอารมณ์ สูงขึ้นกว่าปกติ และนำไปสู่การมีโอกาสในการเรียนรู้ต่อในระดับที่สูงขึ้น และเป็นแรงงานที่มีคุณภาพมีรายได้สูง ส่งผลให้อัตราการก่อคดีหรือสร้างปัญหาสังคมลดน้อยลงด้วย

1.4 ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ประชาชนเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็ก เป็นโครงการที่ช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคมของเด็กแรกเกิดอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนเพศหญิงที่ผ่านการมีบุตรมีความคิดเห็นว่า การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาท แก่แม่ผู้รับสิทธิ์ที่อยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนนั้น แม่เงินจำนวน 400 บาท อาจเป็นเงินจำนวนเพียงน้อยนิดและไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด 1 คนต่อเดือน แต่ก็ยังดีกว่าไม่ได้รับสวัสดิการอะไรเลย เพราะอย่างน้อยเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาท ที่แม่ได้รับมานั้นสามารถนำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูลูกน้อยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ที่สำคัญ และยังช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญในการเลี้ยงดูบุตรมากขึ้น และมองเห็นว่าครอบครัวของตนเองยังโชคดีกว่าอีกหลายๆ ครอบครัวที่มีเด็กแรกเกิดอยู่นอกระบบประกันสังคมและไม่ได้รับการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานที่พึงจะได้รับจากสวัสดิการของรัฐ ทำให้แม่ผู้รับสิทธิ์เห็นคุณค่าของเงินอุดหนุนที่ได้รับมานำมาใช้ประโยชน์เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายอันส่งผลให้เด็กที่กำลังเริ่มโตมีพัฒนาการที่สมกับวัย มีทักษะทางด้านสติปัญญาและการช่วยเหลือตัวเองในสังคม อีกทั้งช่วยให้แม่และเด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทิน ทองหล่อ (2553) ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยผลการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 4 ด้านคือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านสังคมและด้านสติปัญญาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรรัตน์ คະເນັນ (2556) ศึกษาการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 โดยผลการวิจัยพบว่าการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร พบว่า

2.1 สถานภาพสมรส ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานและด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว(ต่อคน/เดือน) ระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่หลังคลอดและสถานะตามโครงการ มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานและด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิ ศรีผุดผ่อง และเพ็ชรน้อย ศรีผุดผ่อง (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุและการศึกษาของบิดามารดา

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร พบว่า

3.1 ต้องการให้รัฐบาลให้สิทธิในการรับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ 100 บาท แก่แม่และเด็กโดยไม่จำกัดรายได้

3.2 อยากให้มีการปรับเพิ่มเงินอุดหนุนจากเดือนละ 400 บาท เพิ่มขึ้นปีละ 100 บาท ตั้งแต่อายุแรกเกิด - 3 ปี คล้ายกับการให้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพราะเงินเดือนละ 400 บาท สำหรับการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดนั้นยังไม่เพียงพอ

3.3 อยากให้โครงการตัดเงื่อนไขคุณสมบัติของแม่ผู้รับสิทธิบางข้อออก เช่น แม่ผู้รับสิทธิต้องอาศัยอยู่ในบ้านไม้หรือบ้านเช่า แม่ผู้รับสิทธิต้องมีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่ และแม่ผู้รับสิทธิต้องอยู่ในครอบครัวที่มีภาระพึ่งพิง ได้แก่ ผู้พิการและผู้สูงอายุ

4. อยากให้ผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องช่วยประชาสัมพันธ์โครงการเป็นระยะ เนื่องจากยังมีแม่และเด็กอีกหลายครัวเรือนไม่ทราบข่าวโครงการเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

5. อยากให้มีการประชาสัมพันธ์โครงการผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ให้บ่อยครั้งมากกว่านี้

6. อยากให้มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด มาลงพื้นที่อบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดที่ถูกต้อง

7. อยากให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องช่วยลงสำรวจพื้นที่ทุกหลังคาเรือน เนื่องจากยังมีแม่และเด็กที่ตกหล่นไม่ได้รับประโยชน์จากเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทในโครงการนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัด พิจิตร ทำให้ทราบว่า การให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดในช่วง 0 – 6 ปี มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม อีกทั้งช่วยให้พ่อแม่ผู้ปกครองรวมถึงสังคมตระหนักถึงความสำคัญในการเลี้ยงดูบุตรหลานมากขึ้น เพราะเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้กับแม่ผู้ขอรับสิทธิและเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนได้ เป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านอารมณ์และจิตใจของแม่และเด็กไปพร้อม ๆ กันด้วย แต่การนำเงินอุดหนุนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กแรกเกิดได้มากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับวิธีวางแผนของพ่อแม่ ผู้ปกครองด้วยว่าจะสามารถนำเงินไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้คุ้มค่าแค่ไหน เพื่อให้เด็กที่กำลังเริ่มโตนั้นมีพัฒนาการทางร่างกายที่เติบโตสมกับวัย ดังนั้นความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของลูกน้อย แม่ผู้ขอรับสิทธิจึงได้รับความรู้ความเข้าใจในวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่เริ่มฝากครรภ์ที่โรงพยาบาล ส่วนแม่ที่ให้กำเนิดบุตรตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2558 ถึง 30 กันยายน 2559 เมื่อสมัครขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอรับสิทธิแล้วยังได้รับประโยชน์จากการประสานงานกันระหว่างกระทรวงมหาดไทยที่ทำหน้าที่ในขั้นรับสมัครขึ้นทะเบียน กับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่อำนวยความสะดวกโดยดำเนินการจ่ายเงินอุดหนุนโดยการโอนเข้าบัญชีธนาคารของแม่ผู้ขอรับสิทธิ เมื่อแม่ผู้รับสิทธิเข้าร่วมโครงการแล้วจึงได้รับความรู้ความเข้าใจจากรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรจากคู่มือแม่และเด็ก เพื่อให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการให้อาหารเพื่อการส่งเสริมพัฒนาการรวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคมด้วย แต่สิ่งที่แม่ผู้ขอรับสิทธิส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับหลังจากได้รับเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาทแล้วคือ ไม่ค่อยเห็นพบเจ้าหน้าที่จากพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลงพื้นที่ติดตามความคืบหน้าและให้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมต่อแม่และเด็กที่เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด และการสร้างสุขอนามัยที่ดีให้กับแม่และเด็ก ซึ่งหากหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินโครงการให้ความสำคัญต่อการติดตามการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดของแม่ผู้ขอรับสิทธิอย่างใกล้ชิด ย่อมเป็นตัวชี้วัดที่สามารถสร้างมั่นใจและช่วยยืนยันได้ว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ได้รับเงินอุดหนุนเดือน 400 บาทไปนั้น สามารถนำปัจจัยที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ตามผลการวิจัยทำให้ทราบว่าประชาชนเพศหญิงที่เป็นแม่ผู้รับสิทธิและแม่ที่ไม่ได้ขอรับสิทธิ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และประสบการณ์ด้านระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่างกัน โดยเฉพาะเรื่องของการลดความเหลื่อม

ล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานที่แม่และเด็กพึงจะได้รับนั้น ประชาชนส่วนใหญ่มองว่าการดำเนินโครงการนี้ส่งผลให้เกิดการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากประชาชนเพศหญิงที่ผ่านการมีบุตรส่วนใหญ่มองว่า คุณสมบัติตามเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนของแม่ผู้ขอรับสิทธิของโครงการนั้นเป็นกลุ่มเป้าหมายที่หาได้ยากมาก อีกทั้งผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่ามีประชาชนเพศหญิงที่ผ่านการมีบุตรอยู่ในสถานภาพหย่าร้าง เป็นหม้ายและแยกกันอยู่รวมกันถึงร้อยละ 28 ของประชาชนเพศกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แสดงให้เห็นถึงปัญหาทางสังคมโดยพบว่ายังมีเด็กที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่อย่างสมบูรณ์ แต่ได้รับการเลี้ยงดูโดยการหาเลี้ยงชีพของแม่เพียงฝ่ายเดียวหรือพ่อเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งไม่ได้รับการสนับสนุนด้านการเลี้ยงดูบุตรจากคู่สมรส ดังนั้นจะเห็นได้ว่ายังมีอีกหลายมิติเกี่ยวกับปัญหาการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดที่สมควรได้รับการเยียวยาแก้ไข นอกเหนือเงินอุดหนุน 400 บาทที่แม่และเด็กได้รับ ดังนั้นแนวทางการส่งเสริมการดำเนินโครงการเงินอุดหนุนในอนาคต จึงสมควรที่จะมีการขยายระยะเวลาการจ่ายเงินอุดหนุนจาก 1 ปี เป็น 3 ปี และมีการปรับเพดานการจ่ายเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้นทุกปีจากปีที่ 1 ให้ 400 บาท ปีที่ 2 ให้ 500 บาท และปีที่ 3 ให้เป็น 600 บาท คล้ายกับกับการมอบเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการสะสมต้นทุนในการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆของเด็กในวัยแรกเกิดที่จะมีผลต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิตในช่วงวัยที่สูงขึ้นต่อไป และในปัจจุบันรัฐบาลได้ดำเนินการปรับเพิ่มเพดานเงินอุดหนุนจากเดือน 400 บาท เป็น 600 บาท ซึ่งไม่ได้จ่ายเงินแบบขั้นบันไดเหมือนกับการให้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพียงแต่เป็นการจ่ายเงินอุดหนุนให้กับแม่ผู้ขอรับสิทธิในลักษณะ 600 บาทเท่ากัน สามารถเพิ่มประสิทธิผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ควรยกเลิกเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนเป็นแม่ผู้ขอรับสิทธิในบางประการ เช่น การให้เงินอุดหนุนไม่สมควรจำกัดสิทธิให้กับแม่และเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนเท่านั้น แต่ควรเปิดโอกาสให้แม่และเด็กทุกคนที่ไม่ได้อยู่ในระบบประกันสังคมได้รับเงินอุดหนุนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม และไม่ควรถัดสิทธิในการให้เงินอุดหนุนเฉพาะแม่ที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวไม่เกิน 3,000 บาทต่อคนต่อเดือน แต่ควรให้เงินอุดหนุนแก่คุณแม่มีมือใหม่ทุกคน เพื่อให้ลูกน้อยในวัยแรกเกิดทุกคนที่อยู่นอกระบบประกันสังคมในประเทศมีต้นทุนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เท่าเทียมกัน อีกทั้งควรยกเลิกเงื่อนไขอื่นๆที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้ารับสิทธิและการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานที่แม่และเด็กทุกคนพึงจะได้รับ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาอย่างเท่าเทียมและช่วยให้เกิดการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้อย่างแท้จริง ทั้งยังเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่แม่และเด็กอีกนับล้านคนในประเทศประเทศไทยที่ไม่ได้อยู่ในระบบประกันสังคมให้เติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพ ส่งผลให้สถาบันครอบครัวมีความอบอุ่นและเข้มแข็ง ก่อให้เกิดการลงทุนที่คุ้มค่าในแง่ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ช่วยเหลือสถาบันต่างๆ ทางสังคมมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพที่จะเข้ามาช่วยกันพัฒนาสังคมให้กลายเป็นชุมชนน่าอยู่

และช่วยกันทำหน้าที่พลเมืองที่ดีและเป็นกำลังสำคัญของชาติในการเข้ามาดูแลผู้สูงวัยในประเทศที่กำลังจะก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้งหมด 4 ด้านมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบดูแลการดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ควรเพิ่มสวัสดิการที่มีความจำเป็นต่อการส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและสังคม ให้มากกว่านี้เนื่องจากเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดจำนวน 400 บาท ยังเป็นปัจจัยที่ไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่างๆ

2. ด้านความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก กลุ่มอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ควรหมั่นลงพื้นที่พบแม่และเด็กแรกเกิดอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจต่อวิธีการอบรมเลี้ยงดูลูกน้อยในวัยแรกเกิดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง พร้อมทั้งเฝ้าติดตามและประเมินผลดูว่าเมื่อแม่ผู้ขอรับสิทธิได้รับเงินอุดหนุนจำนวน 400 บาท ไปเป็นค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูแล้ว มีพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นตามที่โครงการตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่

3. ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายและเงื่อนไขของโครงการ ควรมีการปรับเงื่อนไขคุณสมบัติของแม่ผู้ขอรับสิทธิเพื่อเปิดโอกาสให้แม่และเด็กอีกหลายชีวิตที่อยู่นอกระบบประกันสังคม ได้มีโอกาสขึ้นทะเบียนเพื่อรับประโยชน์จากโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด 400 บาท ซึ่งหากเป็นไปได้ควรเปิดโอกาสให้กับแม่และเด็กทุกคนที่นอกระบบประกันสังคมและไม่ได้รับสวัสดิการสงเคราะห์จากรัฐ ให้สามารถขึ้นทะเบียนขอรับเงินอุดหนุนเดือน 400 บาท ได้โดยไม่จำกัดสิทธิใดๆ คล้ายกับการมอบเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุที่ไม่ได้รับรายได้หรือสวัสดิการ สงเคราะห์จากรัฐ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานที่แม่และเด็กแรกเกิดทุกคนพึงจะได้รับอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

4. ด้านการเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ ทางโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ควรมีการขยายระยะเวลาในการจ่ายเงินอุดหนุนให้กับแม่และเด็กในโครงการจาก 1 ปีเป็น 3 ปี ซึ่งจะช่วยให้เกิดการสร้างบันไดแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตก้าวแรก

สำคัญ เพื่อให้มั่นใจว่าเด็กที่เกิดมาแล้วจะได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆที่สมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง สามารถที่จะรองรับการพัฒนาคนในระดับที่สูงขึ้นเพื่อเด็กเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งจะเป็นกำลังสำคัญในการเข้ามารับใช้สังคมและประเทศชาติที่กำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุต่อไปในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เหนื่องานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ซึ่งเป็นโครงการใหม่ของรัฐบาลที่มีเป้าหมายเพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของแม่และเด็กที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจน จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาต่อไป โดยเฉพาะการเฝ้าและติดตามพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปของเด็กแรกเกิดที่ได้รับเงินอุดหนุนเดือนละ 400 บาท จากโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดว่ามีผลการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการด้านต่างๆไปในทิศทางที่ดีขึ้นตามผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือไม่

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ซึ่งถือเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆของเด็กให้เติบโตอย่างแข็งแรงและสมวัย

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยในโรงเรียนหรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างคุณครูกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากคุณครูในโรงเรียนรวมถึงพ่อแม่ ผู้ปกครอง อย่างใกล้ชิดและก่อให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในระดับที่สูงขึ้นต่อไป